

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VIII. Legem Alcorani esse rationi dissonam, quia turpis, & primò, quia peccatum contra natruam Saracenis concedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

septuaginta millia ora habentia finguntur? aut quæ conventio Angeli cum steribus, aut sterium cum gloria & latitia Paradisi? Aut quomodo potuit splendorem Angelorum in cælo sustinere, qui, ut ipse testatur, apparente sibi Angelo, semper in terram concidebat, & spumans agriabatur, & incurvabatur, & contrahebantur manus, & pedes ejus? neque in prædicta visione docet se spiritu raptum, sed potius corpore simul, & anima, quod longe absurdissimum est. Cujus signum est, quia dicit Deum manu sua terigisse eum inter humeros, & sensisse frigiditatem usque ad medullam spinæ dorsalis. Unde Deum, & Angelos supponit positionem habere spatio corporali, ipsumque Deum vidisse oculis corporeis: quare non mirum si Deum corporeum faciat. At quomodo animam Moysis oculis corporeis videre potuit? Ex quo, & ex alijs, quæ brevitatis causa prætermittuntur, vana & mendacia esse omnia, quæ in Alcorano continentur, colligitur; & eorum auctorem non Dei, sed Dæmonis fuisse Prophetam.

CAPVT VII.

De contrarietatibus, quæ inveniuntur in Alcorano, ex quibus mendacia Mahometi clarius deprehenduntur.

OPortebat mendacem Mahometum memorem esse, ut non sibi passim legem contradicentem ferret: sunt enim in Alcorano contradictiones quamplurimæ. Etenim ipse multoties dicit Deum erantes non deducere; & tamen in multis locis docet orare, ut dedicantur à renebris in lucem, & ex rectitudine in rectitudinem. Item dicit de ipso, quod factus est orphanus in errore: idololatra enim erat. Sed tamen quod talem se Deos Prophetam fecerit dicit; quoniam quando Deus eum accessit ad ipsum ascendit, ad septimum usque cælum, & impetravit ab Angelo veniam, qui peccata sua deplorabat. Item dicit in *cap. Impacata*, quod interpretatur *Iuvencia*, quod Iudæi & Christiani salvabuntur. Et in *cap. Abraham* dicit post hæc, quod nulli salvabuntur, præter eos, qui sunt in lege Saracenorum; & ipse mandat his, non tam asperis quam suavioribus verbis cum alterius sectæ hominibus disputent. Non enim, inquit, hominis, sed Dei est errantem ad rectam viam deducere, & quisque pro se solo, non alio rationem reddet. Postea autem plurimis in locis, mandat interimi omnes & spoliari, qui sectæ suæ non credunt, quousque credant, vel tributa solvant. Item dicit in *Cap. Comenti*, quod eorum, qui suscipiunt alterum Deum, præter Deum, horum tu non sis custos, vel cura or, sed sibi soli hoc servavit Deus. Hæc autem est præter digna contradictio; hinc quidem toties mandate interimi infideles; illinc autem rursus mandate neminem esse tanti sceleris puniorem; sed soli Deo pro his punitionem servari.

Item in *Cap. Eltemenim* in fine se ipsum jactat, quod non ex his sit, qui credere compellunt: sed quomodo hoc verum est, cum imperet interimi & spoliari eos, qui non credunt? Quæ enim major compulsio quam cædei? Item in *Cap. Bovis*, conce-

dit, quod est præter naturam, misceri nimirum masculos cum mulieribus. Dicit enim Saracenis, ne maculent se ipsos cum infidelibus, antequam credant. Et de mulieribus dicit, Mulieres vestra vestra sunt, arate eas sicut vultis: sed tamen in *idem cap.* dicit, quod Sodomitæ tempore Loth abominabile peccatum commiserunt, & prioribus nationibus inusitatum. Item prohibet auguria, & tamen in *cap. Elaphar* dicit, Auguremini, si aliter non potestis, in scissura digiti, & qui hoc non facit anathema sit. Item dicit se missum esse Arabibus, quod non habeant Apostolum à Deo. Dicit autem & Alcoranum in sola lingua Arabica datum esse, dicitque se nescire aliam linguam præter Arabicam, & tamen postea dicit, se missum esse ad universitatem gentium. Dicit enim in *cap. Prophetarum*, Deum ei dixisse: Misimus te ad universitatem gentium: sed quomodo venire potuit ad omnes gentes, quæ divisæ erant in septuaginta linguas, qui non alia nisi Arabica lingua mentem exprimere potuit? manifesta igitur contradictio est, eundem solis Arabibus missum esse, qui omnibus gentibus missus sit. Non igitur lex Dei est in quot contradictiones inveniuntur.

Item in Alcorano dicit Mahometus, se esse generalem Prophetam, missum ad universas gentes: unde in *cap. Prophetarum* fingit Deum dicentem sibi: Nos misimus te ad universitatem gentium; & tamen ipse alibi affirmat, quod Alcoranus est sibi datus Arabicè, & quod aliam præter linguam Arabicam non sciat: quomodo igitur missus erat ad omnes gentes, earum linguæ imperitus? Item alibi affirmat, ut supra diximus, Patriarchas legis antiquæ, ipsosque Apostolos esse Saracenos, alibi se esse primum Saracenorum: Item de se ipso testatur in Alcorano, nescire se, quid ei sibi vel Saracenis, ignorareque utrum ipse, & ipsi in via salutis sint nec ne. Alibi vero docet per Alcoranum etiam ipsos demones esse salvandos. Denique de Alcorano docet, non esse in mundo, qui possit eum intelligere: & ex alio *cap.* præcipit Alcoranum ab omnibus servari: quomodo ergo adimplent, quæ non intelligunt?

CAPVT VIII.

Legem Alcorani esse rationi dissonam, quia turpis, & primò, quia peccatum contra naturam Saracenis concedit.

VEniamus nunc ad turpitudinem hujus nefandæ legis, quæ tantis obcenariis animas ad Deum genitas, velut in cœni gurgite demersit, ut pudeat etiam referre. Nam, ut omitam nunc turpem felicitatem, quam in alia vita in voluptatibus corporeis constituit; in hac etiam vita, & mater maribus admiscet, & nefandos coitus contra naturam, contraque DEI justitiam permittit: ac ut libidini fræna laxaret, contra divinas, naturalesque matrimonij leges, adulteria concessit, maritoque usum ancillarum liberè permittit: quæ omnia non solum divinæ legi, sed & naturali in visa sunt.

In primis bestialis Mahometus peccatum contra naturam manifestè Saracenis concedit; quamvis aliqui ex ipsis glossas nescio quas excogitent, ad excusandum Mahometum, ipse sarthen clare in Alcorano inquit, quod non polluant se cum infidelibus, nisi credant. Et de mulieribus in-

quint. Mulieres vestra aratura vestra sunt, utimini eis ut vultis. Quam vero execrabile sit illorum scelus; quibus non sufficit sexus à Deo datus, sed suum etiam sexum profane & petulantè corrumpant, obscissime Scripturæ sanctæ exemplo Sodomitum, eorumque supplicio confirmant. Sed quia Saraceni Scripturas non admittunt, rationibus naturæ hinc convincimus, peccatum hoc, sive proprii sexus abusum, sive cum muliere propria, sive cum alijs commissum, crimen esse gravissimum, admodum execrandum, & contra rectam rationem, & omnem debitum naturæ ordinem. Quare universæ ferè nationes, & gentes appellant hoc detestabile scelus peccatum contra naturam: & quia est turpissimum, & omni execratione dignissimum, solet etiam vocari peccatum nefarium; quod perinde est, ac si dicatur, peccatum infandum, quod quia est impudicissimum, & immundissimum, nec nominari debet.

Quod autem omnem debitum naturæ ordinem, hoc crimen evertat, & tollat, manifestè constat. Primo, quia natura rerum ortum, procreationem, & multitudinem procurat; at hominum ortus & procreatio, fit & conservatur legitimo femininarum usu, nempe intra vas ab ipsa natura ad hoc deputatum, huncque femininarum usum natura docuit ac constituit; & non istum turpissimum inverso ordine concubitus; neque enim ex ipso oriuntur procreare possunt homines, imo isto tam immundo & impuro coitu omnis hominum procreatio impeditur. Est igitur iste usus, & quicunque alius extra vas à natura designatum, turpissimus, & qui debitum naturæ ordinem dissipat.

Secundo, bellæ rationis expertes, quarum actiones à natura diriguntur, nullum alium coitum cognoscunt, nisi matris cum femina. Viri ergo qui ipso femininarum usu, cum masculis, aut cum feminis, ac si mares essent, coeunt, omnem debitum & à natura institutum ordinem evertunt, sicutque ipsi bellis pejores. Est itaque hoc crimen maximè detestabile & obscenissimum.

Tertio, Deus & natura attribuunt singulis rebus vires, facultates, & instrumenta apta, & convenientia ad suas naturales functiones, ut ad incelsum pedes, oculos ad aspectum, aures ad voces & sonos audiendos; sed una cum viro Deus feminam procreavit, ut vir consortem haberet, cujus naturali usu & opera, hominum ortum procuraret: & feminæ destinatus est vir, ut focius, cujus opera semen hominum procreationi aptum in naturali vase reciperet, & ita conciperet fructum: inversus igitur usus contra omnem debitum naturæ ordinem est.

Quarto, quis non videat rem esse spurcissimam, & omni detestatione dignissimam, virum provecæ ætatis esse tam effeminatum, ut mollem & muliebrem usum, & efficitum præstet abjectissimè? Nefas ergo est, ut mares, feminarum, sive muliebrem usum exerceant.

Quinto, si quis frumentum seminat in tabulis, vel saxis; jure diceret esse eum hominem stultum & insanum; Nam sementem facimus, ut metamus, & fruges colligamus: at nisi semina mandentur terræ aptæ, & ad semina suscipienda præparata, nullæ menses, vel segetes provenire possunt. Semen humanum est institutum ad homines procreandos; ut experientia constat: committi ergo debet vasi, & loco legitimo, & ad id à natura destinato, alioquin enim (sicut frumentum seminatum in tabulis vel saxis) amittitur; itaque contra

debitum naturæ ordinem, extra legitimum & debitum feminæ vas feminatur.

Sexto, id dicitur contra naturam, quod utitur contra finem & ministerium naturale & debitum: at est à natura institutum, sive in pueris, sive in viris, sive in feminis, ut redundantes sive superfluentes potus, & cibi faeces, & excrementa eggerantur, & emittantur è corpore, ergo ij qui eo utuntur ad semen hominis recipiendum, naturæ ordinem pervertunt, & ob eam rem iste abusus interdicitus est; sive in pueris, sive in viris, sive in feminis; & quia crimen est omnino execrandum, & spurcissimum, fuit divina lege sancitum, ut sive masculus, sive femina, quæ le hoc flagitio pollueret, occideretur; & è medio penitus tolleretur. Et hinc etiam fit, ut in Christianorum Provincijs, & regnis hujus fædissimi criminis rei interfecti comburantur. Ut iam usus, quam memoria illorum funditus deleatur; & peccatum tam spurcum, & fædum penitus exinguatur. Quare hinc intelligitur quales sint Mahometi leges, quæ inpurissimum hoc scelus, ut mundum & honestum admittunt. Denique turpitudines aliæ prædictis fædiiores, si quæ excogitari possunt, apud Saracenos hodie in usu sunt: nam ut refert Bozius lib. 12. de signis c. 20. Est inter Turcas quorundam, qui religiosissimi habentur, secta. Vocantur hi Turachi, Mos est istis palam per obscenitatem spurcissimam coire cum quibusvis, ipsis etiam belluis, præcipue verò cum asinibus, quibus ipsi rebuntur: & quo scientius hæc perpetrantur, eo sanctiores existimantur. Id ego, si in uno, aut altero scriptore legissem, nullo modo inducere in animum possem, ut crederem: sed omnes, qui Turcarum mores latius describunt, id constantissime affirmant: in his Joannes Antonius Menavinus, Genuesis, Theodoros Spanduginus Cantacuzenus, Bellonus Gallus, Joannes Leo Africana, qui quidem è Mahometanorum sanguine ortus. Mahometo quoque diu additus, cum fuisset à nostris captus, Romamque Leone X. sedente adductus, Christo se dedit, & Africa descriptionem, morisque sua gentis proprio libro diligentissime notatos nobis reliquit. Adhuc hic aliud longe obscenissimum, solitos hujusmodi homines, ubi impetus eos libidinis arripuerit, violat & mulieres obvias, quas posuerint in medijs viis, nisi obstituerint illæ præ naturali, qui reliquus est humanæ menti, pudore. Quod vero est infamissima mentis, & ad præsens argumentum spectat. tanta superstitionis despectu pulli tenentur, ut credant hos homines divinissimos, mulieres vero, quæ compressæ fuerint ab istis, ex hoc sacro, quasi consecratas & sanctiores factas.

Et post pauca. Jam vero si libidinem spectes, nihil obscenius Mahometanis unquam fuit. De nullis enim Regibus legas, qui non modo ducentas, aut trecentas mulieres, ad exsatiandam suam cupidinem concubinas habuerint, sed etiam totidem forma elegantioris adolescentens; ut in more positum videmus apud Otthomanos, ac Satrapas omnes Turcarum. Sic in cunctis celebrioribus Mahometanorum locis obsoletoz prostibula publicè habentur. Quin lætè sancta ab Eubocæ Mahometis successore, ac recepta ad Aomar & Odmèn, posteaque omnibus, cuiuslibet fas esse ad quosvis usus adhibere, quacunquæ is habeat in suo dominio. Hinc hæc videntur coire cum belluis, & omni se turpitudine commaculare, quod post alios refert Theodoros Spanduginus in vita Ismaelis & Tamna, ut vocant, Sophorum. Ut igitur aliæ gentes obscenè fuerint, sane hæc in re Mahometani spurcissimi sunt habendi; quia non modo fæditate hujusmodi, sed crudelitate in omnes, ac rapacitate cunctis populis illi præcellunt. Hactenus Bozius.